

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนเงินกู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมสาขาเชียงใหม่ ด้วยการออกแบบสอบถามลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ ที่ครอบคลุมการให้บริการในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน น่าน พะเยา และแพร่ จำนวน 79 ราย โดยแยกตามประเภทอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการนำเงินไปลงทุน แบ่งได้ 8 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 16 ราย
- กลุ่มการค้าและบริการ จำนวน 15 ราย
- กลุ่มเกษตรอุตสาหกรรม จำนวน 13 ราย
- กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 11 ราย
- กลุ่มเครื่องเรือน เครื่องไม้ ก่อสร้าง จำนวน 9 ราย
- กลุ่มหัตถกรรมและเซรามิก จำนวน 9 ราย
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกระดาษ จำนวน 3 ราย
- กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ (กลุ่มยางพารา, พลาสติก และเครื่องประดับ) จำนวน 3 ราย

การเสนอรายงานผลการศึกษาในครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือคุณลักษณะทั่ว ๆ ไปของกลุ่มลูกหนี้ทั้งหมด ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนเงินกู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืน

4.1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วๆ ไปของกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้บริการบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ โดยการศึกษาคุณลักษณะต่างๆ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ชาย	58	73.4
หญิง	21	26.6
รวม	79	100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ประกอบการฯ ที่ใช้บริการสินเชื่อ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 73.4 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 26.6 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามอายุ

อายุ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 30	2	2.5
30 - 39	29	36.7
40-49	25	31.6
≥ 50	23	29.1
รวม	79	100

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.7 อายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.6 และมีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.1 ส่วนลูกหนี้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.5 ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
โสด	8	10.1
สมรส	70	88.6
หย่า/ม่าย	1	1.3
รวม	79	100

จากการศึกษาพบว่า สถานภาพของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 88.6 สถานภาพโสดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.1 และมีสถานภาพหย่า/ม่าย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.3 และไม่มีลูกหนี้ที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ ดังรายละเอียดในตาราง 4.3

ตาราง 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	16	20.3
1 คน	3	3.8
2 คน	41	51.9
3 คน	15	19.0
4 คน	4	5.1
รวม	79	100

การศึกษาข้อมูลพบว่า จำนวนของกลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนบุตร 2 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.9 ไม่มีบุตรคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 มีบุตรจำนวน 3 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.0 และมีบุตรจำนวน 4 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.1 และมีบุตรจำนวน 1 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.8 ดังรายละเอียดในตาราง 4.4

ตาราง 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระ

จำนวนสมาชิกที่ต้องรับภาระ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ไม่มี	13	16.5
1 คน	3	3.8
2 คน	24	30.4
3 คน	18	22.8
4 คน	12	15.2
5 คน	5	6.3
6 คน	3	3.8
8 คน	1	1.3
รวม	79	100

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระจำนวน 2 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.4 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ไม่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.5 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับภาระจำนวน 4 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.2 ดังรายละเอียดในตาราง 4.5

ตาราง 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	5	6.3
มัธยม/ปวช.	19	24.1
อนุปริญญา/ปวส.	6	7.6
ปริญญาตรี	37	46.8
สูงกว่าปริญญาตรี	12	15.2
รวม	79	100

จากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.8 มีระดับการศึกษาระดับมัธยม/ปวช. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.1 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีร้อยละ 5.2 ดังรายละเอียดในตาราง 4.6

ตาราง 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามลักษณะการประกอบการ

ลักษณะการประกอบการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
นิติบุคคล	50	63.3
บุคคลธรรมดา	29	36.7
รวม	79	100

ลักษณะการประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นนิติบุคคลคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.3 และมีลักษณะประกอบการเป็นบุคคลธรรมดาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.7 ดังรายละเอียดในตาราง 4.7

ตาราง 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามตำแหน่งทางองค์กรสังคม

ตำแหน่งทางองค์กรสังคม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
มีตำแหน่งบริหาร	3	3.8
มีตำแหน่งกรรมการ	17	21.5
ไม่มีตำแหน่ง	59	74.7
รวม	79	100

สำหรับสถานะทางสังคม ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการไม่มีตำแหน่งทางองค์กรสังคมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 74.7 มีตำแหน่งกรรมการทางองค์กรสังคมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.5 และมีตำแหน่งบริหารคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.8 ดังรายละเอียดในตาราง 4.8

ตาราง 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
อาหารและเครื่องดื่ม	16	20.3
การค้าและบริการ	15	19
เกษตรอุตสาหกรรม	13	16.5
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	11	13.9
เครื่องเรือน เครื่องไม้ ก่อสร้าง	9	11.4
หัตถกรรมและเซรามิก	9	11.4
ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	3	3.8
ยางพารา, พลาสติก, เครื่องประดับ	3	3.8
รวม	79	100

กลุ่มผู้ประกอบการมีการประกอบการแยกตามประเภทธุรกิจ โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการประเภทอาหารและเครื่องดื่มคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 ประเภทการค้าและบริการคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 ประเภทเกษตรอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.5 ประเภทสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.9 และประเภทเครื่องเรือน เครื่องไม้ ก่อสร้าง และประเภทหัตถกรรม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.4 เท่ากัน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.9

ตาราง 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1-5 ปี	24	30.4
6-10 ปี	22	27.8
11-15 ปี	13	16.5
16-20 ปี	11	13.9
มากกว่า 20 ปี	9	11.4
รวม	79	100

ประสบการณ์ของผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในงานที่ทำอยู่ในช่วงระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.4 อยู่ในช่วงระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.8 และอยู่ในช่วงระหว่าง 11-15 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.5 ดังรายละเอียดในตาราง 4.10

ตาราง 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 1,000,000 บาท	53	67.1
1,000,001 – 5,000,000 บาท	24	30.4
>5,000,000 บาท	2	2.5
รวม	79	100

รายได้ในกิจการเฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ในกิจการเฉลี่ยน้อยกว่า 1,000,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67.1 รายได้ในกิจการเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 1,000,000-5,000,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.4 กิจการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 5,000,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.5 ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 4.11

ตาราง 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามกำไรในกิจการเฉลี่ยต่อเดือน

กำไรเฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 100,000 บาท	54	68.4
100,001 – 200,000	12	15.2
200,001 – 300,000	3	3.8
300,001 – 400,000	1	1.3
> 400,000	9	11.4
รวม	79	100

ส่วนกำไรในกิจการต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีกำไรในกิจการเฉลี่ยน้อยกว่า 100,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 68.4 กำไรในกิจการอยู่ในช่วงระหว่าง 100,000-200,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.2 และมีกำไรในกิจการต่อเดือนมากกว่า 400,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.4 ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 4.12

ตาราง 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามภาระหนี้สินของกิจการกับ บอย.

ภาระหนี้สิน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 5,000,000 บาท	57	72.2
5,000,001 – 10,000,000	7	8.9
10,000,001 – 15,000,000	5	6.3
15,000,001-20,000,001	1	1.3
> 20,000,000	9	11.4
รวม	79	100

จากการศึกษาส่วนใหญ่กิจการฯ มีภาระหนี้สินกับ บอย. น้อยกว่า 5,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 72.2 กิจการมีภาระหนี้สินกับ บอย. มากกว่า 20,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.4 และมีภาระหนี้สินอยู่ในช่วงระหว่าง 5,000,001-10,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.9 ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 4.13

ตาราง 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามระยะเวลาคู่ของ บอย.

ระยะเวลาคู่	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 60 เดือน	43	54.4
61-120 เดือน	33	41.8
> 120	3	3.8
รวม	79	100

ผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อของ บอย. ส่วนใหญ่มีระยะเวลากู้้น้อยกว่า 60 เดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 54.4 มีระยะเวลากู้ระหว่าง 61-120 เดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.8 และมีระยะเวลากู้มากกว่า 120 เดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.8 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.14

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามจำนวนเงินชำระค้ำเงินกู้ บอย.

ยอดชำระค้ำเงินกู้	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 15,000 บาท	15	19.0
15,001 – 30,000	16	20.3
30,001-45,000	12	15.2
> 45,000	36	45.5
รวม	79	100

จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการที่ใช้บริการสินเชื่อกับ บอย. ส่วนใหญ่มีการชำระค้ำเงินกู้ต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.6 ชำระค้ำเงินกู้ยู่ระหว่าง 15,001-30,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 และมีการชำระค้ำเงินกุน้อยกว่า 15,000 บาท และอยู่ในช่วงระหว่าง 30,001-45,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 และ 15.2 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.15

ตาราง 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามภาระหนี้สินจากแหล่งเงินกู้อื่น

ภาระหนี้สิน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 5,000,000 บาท	76	96.2
5,000,001 – 10,000,000	1	1.3
10,000,001 –15,000,000	-	-
15,000,001-20,000,001	-	-
> 20,000,000	2	2.5
รวม	79	100

จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการที่มีภาระหนี้สินของกิจการจากแหล่งเงินกู้อื่น ส่วนใหญ่จะมีภาระหนี้สินน้อยกว่า 5,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 96.2 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.16

ตาราง 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามระยะเวลาที่กู้จากแหล่งเงินกู้อื่นของกิจการ

ระยะเวลาที่กู้	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 60 เดือน	97.5	97.5
61-120 เดือน	2.5	2.5
> 120	-	-
รวม	79	100

สำหรับระยะเวลาในการกู้จากแหล่งเงินกู้อื่น ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่น้อยกว่า 60 เดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 97.5 ระยะเวลาที่กู้ในช่วงระหว่าง 61-120 เดือน มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 2.5 ส่วนไม่มีระยะเวลาที่มากกว่า 120 เดือน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.17

ตาราง 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามจำนวนเงินชำระคืนเงินกู้จากแหล่งอื่นของกิจการ ต่อเดือน

ยอดชำระคืนเงินกู้(ต่อเดือน)	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 15,000 บาท	76	96.2
15,001 – 30,000	-	-
30,001-45,000	-	-
> 45,000	3	3.8
รวม	79	100

จำนวนเงินคืนชำระต่อเดือนจากแหล่งเงินกู้อื่นของกิจการ ส่วนใหญ่จะมียอดชำระน้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 96.2 และยอดที่ชำระคืนมากกว่า 45,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.8 และไม่มีผู้กู้รายใดที่ต้องชำระคืนเงินกู้ในช่วงระหว่าง 15,001-30,000 บาท และ 30,001-45,000 บาท ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.18

ตาราง 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประเภทหลักประกันของ บอย.

ประเภทหลักประกัน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล	53	67.1
อสังหาริมทรัพย์	52	65.8
เครื่องจักร	5	6.3

สำหรับประเภทของหลักประกันเงินกู้ของ บอย. ที่เป็นบุคคลธรรมดา/นิติบุคคลมีจำนวน 53 ราย จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 79 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 67.1 ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์มีจำนวน 52 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 79 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65.8 และที่เป็นเครื่องจักร มีจำนวน 5 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 79 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.3 ดังแสดงในตาราง 4.19

หมายเหตุ : จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 79 ราย พบว่าผู้ประกอบการอาจใช้หลักประกันประเภทใดประเภทหนึ่งในจำนวน 3 ประเภท หรือใช้หลักประกันเพียง 2 ประเภทร่วมกัน หรือใช้ทั้ง 3 ประเภทร่วมกัน

ตาราง 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ของกิจการ ของ บอย.

มูลค่าอสังหาริมทรัพย์	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 5,000,000 บาท	34	65.8
5,000,001 – 10,000,000	8	15.2
10,000,001 –15,000,000	2	3.8
15,000,001-20,000,001	1	2.5
> 20,000,000	7	12.7
รวม	52	100

จากผู้ประกอบการที่ใช้หลักประกันเป็นอสังหาริมทรัพย์ของ บอย. จำนวน 52 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 79 ราย พบว่ามูลค่าหลักประกันที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ของกิจการ ส่วนใหญ่มีมูลค่าหลักประกันต่ำกว่า 5,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65.8 อสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าอยู่ระหว่าง 5,000,001-10,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.2 มูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่มากกว่า 20,000,000 บาท มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 12.7 และมูลค่าอสังหาริมทรัพย์อยู่ในช่วง 10,000,001-15,000,000 บาท และ 15,000,001-20,000,000 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.8 และ 2.5 ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.20

ตาราง 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามมูลค่าเครื่องจักรของกิจการของ บอย.

มูลค่าเครื่องจักร	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 5,000,000 บาท	5	100
รวม	5	100

จากผู้ประกอบการที่ใช้หลักประกันเป็นเครื่องจักรของ บอย. จำนวน 5 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 79 ราย พบว่ามีมูลค่าหลักประกันที่เป็นเครื่องจักร มีมูลค่าน้อยกว่า 5,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100 ดังแสดงในตาราง 4.21

ตาราง 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประเภทหลักประกัน จากแหล่งเงินกู้อื่น

ประเภทหลักประกัน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล	77	97.5
อสังหาริมทรัพย์	74	93.7
เครื่องจักร	3	3.8

สำหรับประเภทของหลักประกันเงินกู้จากแหล่งเงินกู้อื่น ที่เป็นบุคคลธรรมดา/นิติบุคคล มีจำนวน 77 ราย จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 79 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 97.5 ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์มีจำนวน 74 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 79 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.7 และที่เป็นเครื่องจักร มีจำนวน 3 ราย จากกลุ่มตัวอย่าง 79 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.8 ดังแสดงในตาราง 4.22

หมายเหตุ : จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 79 ราย พบว่าผู้ประกอบการอาจใช้หลักประกันประเภทใดประเภทหนึ่งในจำนวน 3 ประเภท หรือใช้หลักประกันเพียง 2 ประเภทร่วมกัน หรือใช้ทั้ง 3 ประเภทร่วมกัน

ตาราง 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามประเภทหลักประกันของกิจการที่เป็นสถานที่ประกอบการ

ประเภทหลักประกัน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
เป็นสถานที่ประกอบการ	70	88.6
ไม่เป็นสถานที่ประกอบการ เช่น ที่ดินนอกโครงการ	9	11.4
รวม	79	100

จากการศึกษาพบว่า หลักประกันของกิจการเป็นสถานที่ประกอบการคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 88.6 และหลักประกันส่วนที่เหลือไม่เป็นสถานที่ประกอบการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.4 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.23

ตาราง 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามการค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้น ของ บอย.

การค้างดอกเบี้ยและเงินต้น	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ไม่ค้างชำระ	47	59.5
ค้างชำระ	32	40.5
รวม	79	100

ผู้ประกอบการไม่ค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้นของ บอย. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.5 และค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้นของ บอย. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.5 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.24

ตาราง 4.25 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามการค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้นของแหล่งเงินกู้อื่น

การค้างดอกเบี้ยและเงินต้น	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ไม่ค้างชำระ	28	35.5
ค้างชำระ	51	64.6
รวม	79	100

ผู้ประกอบการไม่ค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้นของแหล่งเงินกู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.5 และค้างชำระดอกเบี้ยและเงินต้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.6 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.25

ตาราง 4.26 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามจำนวนเงินลงทุนของกิจการ

จำนวนเงินลงทุนกิจการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
< 1,000,000 บาท	25	31.6
1,000,001 – 5,000,000	27	34.2
5,000,001 – 10,000,000	16	20.3
> 10,000,000	11	13.9
รวม	79	100

ผู้ประกอบการฯ ของ บอย. ส่วนใหญ่ใช้เงินลงทุนของกิจการในโครงการอยู่ในช่วง 1,000,001- 5,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.2 ใช้ทุนของกิจการอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วน 31.6 ใช้ทุนส่วนของกิจการในโครงการอยู่ในช่วงระหว่าง 5,000,001-10,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 และใช้ทุนส่วนของกิจการมากกว่า 10,000,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.9 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.26

ตาราง 4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามความชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง

การลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ชอบ	29	36.7
ไม่ชอบ	50	63.3
รวม	79	100

ผู้ประกอบการฯ ที่ชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงคิดเป็นร้อยละ 36.7 และไม่ชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.3 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.27

ตาราง 4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามการตัดสินใจเรื่องการเงิน

การตัดสินใจเรื่องการเงิน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ตัดสินใจด้วยตนเอง	52	65.8
ผ่านความเห็นชอบจากบุคคลอื่น	52	29.1
อื่นๆ	4	5.1
รวม	79	100

จากการศึกษา ผู้ประกอบการของ บอย. พบว่า ผู้ที่สามารถตัดสินใจเรื่องการเงินด้วยตนเองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65.8 และการตัดสินใจต้องผ่านความเห็นชอบจากบุคคลอื่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29.1 ส่วนที่เหลือร้อยละ 5.1 เป็นข้ออื่นๆ เช่น ใช้ทั้ง 2 นโยบายร่วมกัน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.28

ตาราง 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ประกอบการฯ โดยแยกตามความสามารถหาแหล่งเงินทุนอื่นกรณีเร่งด่วน

ความสามารถหาแหล่งเงินทุนอื่น	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ไม่ได้	24	30.4
ได้	55	69.6
รวม	79	100

ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องการเงินอย่างเร่งด่วน ผู้ประกอบการสามารถหาแหล่งเงินทุนจากแหล่งอื่นได้ เช่น ญาติ เพื่อน เงินกู้นอกระบบ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.6 และไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนอื่นได้ คิดเป็นสัดส่วน 30.4 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4.29

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนเงินกู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่

จากแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้น มุ่งเน้นไปในประเด็นของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโพรบิต (probit model) โดยวิธี Maximum Likelihood Estimates และวิธี Marginal Effects ได้ผลออกมาดังตารางที่ 4.30 และ 4.31 ตามลำดับ

คำอธิบายและวิธีการวัดค่าตัวแปรหุ่นต่างๆ ที่นำมาใช้ในแบบจำลองโพรบิท (probit model)

ตัวแปร	คำอธิบาย
Yi	การชำระหนี้คืนเงินกู้ = 0 ไม่ค้างชำระ = 1 ค้างชำระ
เพศ (X ₁)	= 0 ชาย = 1 หญิง
การศึกษา(X ₂)	= 0 ประถมศึกษา = 1 มัธยมศึกษา/ปวช. = 2 อนุปริญญา/ปวส. = 3 ปริญญาตรี = 4 สูงกว่าปริญญาตรี
ฐานะทางสังคม(X ₃)	= 0 มีตำแหน่งบริหาร = 1 มีตำแหน่งกรรมการ = 2 ไม่มีตำแหน่งใดๆ
การใช้จ่ายเงิน(X ₄)	การตัดสินใจเรื่องการใช้จ่ายเงิน = 0 ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง = 1 ผ่านความเห็นชอบจากบุคคลอื่น = 2 อื่นๆ
การแสวงโชค(X ₅)	ชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยง = 0 ใช่ = 1 ไม่ใช่
การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน(X ₆)	กรณีมีปัญหาเรื่องการเงินเร่งด่วน สามารถหาแหล่งเงินทุนจากแหล่งอื่น = 0 ไม่ได้ = 1 ได้ (เช่น ญาติ เพื่อน เงินกู้นอกระบบ)
หลักประกัน(X ₁₂)	หลักประกันเป็นสถานที่ประกอบการ = 0 ใช่ = 1 ไม่ใช่
การจัดการ(X ₁₃)	ลักษณะการประกอบการ = 0 นิติบุคคล = 1 บุคคลธรรมดา

ตารางที่ 4.31 ตารางแสดงผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้สินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมให้กับบริษัทเงินทุน
 อุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโพรบิต (probit model) โดยวิธี Maximum Likelihood Estimates

ตัวแปร	สมการ 1	สมการ 2	สมการ 3	สมการ 4	สมการ 5	สมการ 6	สมการ 7	สมการ 8	สมการ 9	สมการ 10
ค่าคงที่ (α)	0.3186	0.8555*	1.0645*	1.4307**	1.2444*	1.9400**	2.8303*	3.5693**	3.0139	3.0542
อายุ (X_1)							-0.0177	-0.0231	-0.1900	-0.0123
ประสบการณ์ (X_2)										0.0080
การศึกษา (X_3)			-0.0108	-0.1347	-0.0981	-0.3956**	-0.4040**	-0.4209**	-0.3463*	-0.2950
ฐานะทางสังคม (X_4)								-0.2504	0.2843	-0.3096
การใช้ยืมเงิน (X_5)					-0.4553	-0.5043	-0.5237	-0.4684	-0.4473	-0.4381
การแสวงโชค (X_6)										-0.1272
การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน (X_7)	-0.8170***	-0.3023**	-0.7941**	-0.7275**	-0.6859**	-0.6959*	-0.7634**	-0.7997**	-0.8246**	-0.8131*
ปริมาณสินเชื่อรวม (X_8)										-0.174E-07
ระยะเวลาการชำระหนี้ (X_9)		-0.3305	-0.0103	-0.0085	-0.0047	-0.0165*	-0.0172*	-0.0177*	-0.1830*	-0.1875*
ร้อยละของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ (X_{10})										0.0055
ร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อหลักประกัน (X_{11})									0.4067	0.0049
หลักประกัน (X_{12})						0.926E-07***	0.973E-07***	0.941E-07***	0.876E-07**	0.928E-07
การจัดการ (X_{13})				-0.7605**	-0.8675**	-0.6130	-0.6457	-0.5630	-0.5348	-0.5464
Adjusted R-squared	0.0757	0.0899	0.0779	0.1156	0.1246	0.2663	0.2577	0.2667	0.2654	0.2626
Observations	79	79	79	79	79	79	79	79	79	79

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.10$ (10%)

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%)

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

ตารางที่ 4.32 ตารางแสดงผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้คืนของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กับบรรษัทเงินทุน
 อุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโพรบิต (probit model) โดยวิธี Marginal Effect

ตัวแปร	สมการ 1	สมการ 2	สมการ 3	สมการ 4	สมการ 5	สมการ 6	สมการ 7	สมการ 8	สมการ 9	สมการ 10
ค่าคงที่ (α)	0.1232	0.3997*	0.4101*	0.5478**	0.4752*	0.7733**	1.1291*	1.4232**	1.1992	1.2143
อายุ (X_1)							-0.0070	-0.0092	-0.0075	-0.0092
ประสบการณ์ (X_2)										0.0032
การศึกษา (X_3)			-0.0041	-0.0516	-0.0374	-0.1577**	-0.1611**	-0.1678**	-0.1374	-0.1173
ฐานะทางสังคม (X_4)								-0.0998	-0.1131	-0.1231
การใช้เงิน (X_5)					-0.1738	-0.2010	-0.2089	-0.1867	-0.1780	-0.1742
การแสวงโชค (X_6)										-0.0505
กำหนดเงินหมุนเวียน (X_7)	-0.3159***	-0.3072**	-0.3059**	-0.2785**	-0.2612**	-0.2774*	-0.3045**	-0.3188**	-0.3281**	-0.3233*
ปริมาณเงินเชื่อกัน (X_8)										-0.693E-08
ระยะเวลาการชำระหนี้ (X_9)		-0.3963	-0.0039	-0.0032	-0.0018	-0.0066*	-0.0068*	-0.0070*	-0.0072*	-0.0074*
ร้อยละของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ (X_{10})										0.0021
ร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อหลักประกัน (X_{11})									0.0016	0.0019
หลักประกัน (X_{12})						0.369E-07***	0.388E-07***	0.375E-07***	0.349E-07**	0.369E-07
การจัดการ (X_{13})				-0.2912**	-0.3313**	-0.2443	-0.2576	-0.2245	-0.2127	-0.2172

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.10$ (10%)

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%)

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

จากตาราง 4.30 –4.31 พบว่าตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 2 ปัจจัย คือแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน และระยะเวลาชำระคืน ดังนั้นจึงทำการทดสอบ โดยให้ความสำคัญกับตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญก่อน และทำการทดสอบโดยการนำตัวแปรที่ต้องการศึกษาต่อไป เข้าทำการทดสอบเพิ่มทีละตัวแปร ซึ่งพบว่าจากการทดสอบตัวแปรต่างๆ โดยใช้แบบจำลองโปรบิท สามารถอธิบายสมการต่างๆ ได้ดังนี้

$$Y_i = 0.3186 - 0.8170(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน } X_7)$$

จากสมการที่ 1 ได้นำเอาปัจจัยการหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินของผู้ประกอบการฯ ว่ามีผลกระทบต่อชำระคืนเงินกู้ ซึ่งก็พบว่ามีผลกระทบต่อชำระหนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเป็นลบ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%) นั่นหมายความว่าผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ มีโอกาสจะไม่ค้างชำระ และจากวิธี marginal effect จะพบว่า โอกาสที่ผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ มีโอกาสจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 31.6% โดยให้ปัจจัยอื่นคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.01$

$$Y_i = 0.8555 - 0.3023(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน } X_7) - 0.3305(\text{ระยะเวลาชำระคืน } X_9)$$

จากสมการที่ 2 นำปัจจัยการหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินและระยะเวลาการชำระคืนของผู้ประกอบการฯ ว่ามีผลต่อการชำระคืน ซึ่งก็พบว่าปัจจัยการหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินมีผลกระทบต่อชำระคืน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ และค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าเป็นลบ และจากวิธี marginal effect จะพบว่า โอกาสที่ผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ มีโอกาสจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 30.7 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ สำหรับปัจจัยทางด้านระยะเวลาชำระคืนมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

$$Y_i = 1.0645 - 0.7941(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน } X_7) - 0.0103(\text{ระยะเวลาชำระคืน } X_9) - 0.0108(\text{การศึกษา } X_3)$$

จากสมการที่ 3 ได้นำเอาปัจจัยระดับการศึกษา การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน และระยะเวลาชำระคืน พิจารณาร่วมกัน จากการศึกษาค้นพบว่า ระดับการศึกษาและระยะเวลาชำระคืนให้

ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยการหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินยังคงมีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืน และมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ ผลการศึกษาจากวิธี marginal effect พบว่าโอกาสที่ผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ มีโอกาสจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 30.6 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

$$Y_i = 1.4307 - 0.7275(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน } X_7) - 0.0085(\text{ระยะเวลาชำระคืน } X_9) - 0.1347(\text{การศึกษา } X_3) - 0.7605(\text{การจัดการ } X_{13})$$

จากสมการที่ 4 ได้นำเอาปัจจัยด้านการจัดการ ระดับการศึกษา การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน และระยะเวลาการชำระคืน พบว่า ปัจจัยด้านการหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินมีผลกระทบต่อการชำระคืน และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ และจากวิธี marginal effect พบว่าโอกาสที่ผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ มีโอกาสจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 27.9 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ นอกจากนี้พบว่าการจัดการมีผลกระทบต่อการชำระคืนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ผลการศึกษาจากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่าโอกาสที่ผู้ประกอบการเป็นบุคคลธรรมดา มีโอกาสจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 29.1 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ ส่วนปัจจัยด้านระดับการศึกษา และระยะเวลาชำระคืน มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

$$Y_i = 1.2444 - 0.6839(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน } X_7) - 0.0047(\text{ระยะเวลาชำระคืน } X_9) - 0.0981(\text{การศึกษา } X_3) - 0.8675(\text{การจัดการ } X_{13}) - 0.4553(\text{การใช้จ่ายเงิน } X_5)$$

จากสมการที่ 5 ได้นำเอาปัจจัยทางด้านการใช้จ่ายเงินเข้าร่วมพิจารณากับปัจจัยในสมการที่ 4 จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางด้านการหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน และการจัดการมีผลกระทบต่อการชำระหนี้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ ส่วนปัจจัยอื่นๆ คือ ระดับการศึกษา การใช้จ่ายเงิน และระยะเวลาชำระคืน ไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้

$$Y_i = 1.94 - 0.6959(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน } X_7) - 0.0165(\text{ระยะเวลาชำระคืน } X_9) - 0.3956(\text{การศึกษา } X_3) - 0.6130(\text{การจัดการ } X_{13}) - 0.5043(\text{การใช้จ่ายเงิน } X_5) + 0.926E-07(\text{หลักประกัน } X_{12})$$

จากสมการที่ 6 ได้นำปัจจัยทางด้านหลักประกัน การศึกษา การใช้จ่ายเงิน การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน ระยะเวลาการชำระคืน และการจัดการ ทำการทดสอบ ผลปรากฏว่า การใช้จ่ายเงิน และการจัดการ ไม่มีอิทธิพลต่อการชำระคืนหนี้เงินกู้ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ในสมการมีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ ดังนี้

การศึกษา พบว่ามีอิทธิพลต่อการชำระคืน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และจากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่าโอกาสที่ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาสูง มีโอกาสจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 15.8 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน พบว่ามีอิทธิพลต่อการชำระคืนเงินกู้ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ผลการศึกษาจากวิธี marginal effect พบว่าโอกาสที่ผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ มีโอกาสจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 26.1 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$

ระยะเวลาการชำระคืน พบว่าเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อชำระคืน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ จากวิธี marginal effect พบว่าเมื่อระยะเวลาการชำระคืนเพิ่มขึ้น 1 เดือน โอกาสที่ผู้ประกอบการจะไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 0.7 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$

หลักประกัน พบว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระคืน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.01$ และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และจากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการที่มีหลักประกันเป็นสถานที่ประกอบการ จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้นน้อยกว่า 0.1 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.01$

$$Y_i = 2.8303 - 0.7634(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน } X_7) - 0.0172(\text{ระยะเวลาชำระคืน } X_9) - 0.4040(\text{การศึกษา } X_3) - 0.6457(\text{การจัดการ } X_{13}) - 0.5237(\text{การใช้จ่ายเงิน } X_5) + 0.973E-07(\text{หลักประกัน } X_{12}) - 0.0177(\text{อายุ } X_1)$$

จากสมการที่ 7 เมื่อนำเอาปัจจัยทางด้านอายุ มาทำการทดสอบร่วมกับปัจจัยในสมการที่ 6 พบว่า ระดับการศึกษา การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน ระยะเวลาการชำระคืน และปัจจัยด้านหลัก

ประกัน มีผลกระทบต่อการชำระหนี้สินที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ $\alpha = 0.05$ $\alpha = 0.10$ และ $\alpha = 0.01$ ตามลำดับ และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และปัจจัยทางด้านอายุ การใช้จ่ายเงิน และการจัดการ ไม่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้สิน

$$Y_i = 3.5693 - 0.7997(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน}X_7) - 0.0177(\text{ระยะเวลาชำระหนี้สิน}X_9) - 0.4209(\text{การศึกษา}X_3) - 0.5630(\text{การจัดการ}X_{13}) - 0.4684(\text{การใช้จ่ายเงิน}X_5) + 0.941E-07(\text{หลักประกัน}X_{12}) - 0.0231(\text{อายุ}X_1) - 0.2504(\text{ฐานะทางสังคม}X_4)$$

จากสมการที่ 8 ผลการทดสอบการนำเอาปัจจัยทางด้านอายุ การศึกษา ฐานะทางสังคม การใช้จ่ายเงิน การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน ระยะเวลาชำระหนี้สิน หลักประกัน และการจัดการ พบว่า อายุ ฐานะทางสังคม การใช้จ่ายเงิน การจัดการไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้สิน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้สิน สามารถอธิบายได้ดังนี้

การศึกษา พบว่ามีผลกระทบต่อการชำระหนี้สิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ โดยให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ จากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาสูง จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 16.8 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน พบว่าเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ การศึกษาจากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 31.9 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ระยะเวลาชำระหนี้สิน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ และจากวิธี marginal effect พบว่าเมื่อผู้ประกอบการมีระยะเวลาชำระหนี้สินเพิ่มขึ้น 1 เดือน จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 0.70 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$

หลักประกัน พบว่า เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.01$ และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และจากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการที่มีหลักประกันเป็นสถานที่ประกอบการ จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้นน้อยกว่า 0.1 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.01$

$$Y_i = 3.0139 - 0.8246(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน}X_7) - 0.1830(\text{ระยะเวลาชำระคืน}X_9) - 0.3463(\text{การศึกษา}X_3) - 0.5348(\text{การจัดการ}X_{13}) - 0.4473(\text{ค่าใช้จ่ายเงิน}X_5) + 0.876E-07(\text{หลักประกัน}X_{12}) - 0.19(\text{อายุ}X_1) - 0.2843(\text{ฐานะทางสังคม}X_4) + 0.4067(\text{ร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อหลักประกัน}X_{11})$$

จากสมการที่ 9 ผลการทดสอบของการนำเอาปัจจัยทางด้านอายุ การศึกษา ฐานะทางสังคม การใช้จ่ายเงิน การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน ระยะเวลาชำระคืน ร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อหลักประกัน และการจัดการ พบว่า มีเพียง 3 ปัจจัยเท่านั้นที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้คืน ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน พบว่ามีอิทธิพลต่อการชำระหนี้คืนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ และจากวิธี marginal effect พบว่าผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 32.8 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ระยะเวลาชำระคืน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้คืนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ และจากวิธี marginal effect พบว่าเมื่อผู้ประกอบการมีระยะเวลาชำระคืนเพิ่มขึ้น 1 เดือน จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 0.70 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$

หลักประกัน พบว่า เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้คืนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ และให้ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และจากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่าผู้ประกอบการที่มีหลักประกันเป็นสถานที่ประกอบการ จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้นน้อยกว่า 0.1 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

$$Y_i = 3.0542 - 0.8131(\text{การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน}X_7) - 0.1875(\text{ระยะเวลาชำระคืน}X_9) - 0.2950(\text{การศึกษา}X_3) - 0.5464(\text{การจัดการ}X_{13}) - 0.4381(\text{ค่าใช้จ่ายเงิน}X_5) + 0.928E-07(\text{หลักประกัน}X_{12}) - 0.0123(\text{อายุ}X_1) - 0.3096(\text{ฐานะทางสังคม}X_4) + 0.0049(\text{ร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อหลักประกัน}X_{11}) + 0.0080(\text{ประสบการณ์}X_2) - 0.1272(\text{การแสวงโชค}X_6) - 0.174E-07(\text{ปริมาณสินเชื่อรวม}X_8) + 0.0055(\text{ร้อยละของวงเงินผ่อนชำระต่อรายได้}X_{10})$$

จากสมการที่ 10 เมื่อนำเอาปัจจัยทั้งหมดที่ทำการศึกษากันรวม 13 ปัจจัย เข้าทำการทดสอบพบว่า มีเพียง 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้คืน คือการหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินเป็น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ และจากวิธี marginal effect พบว่า ผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉินได้ จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 32.3 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ และปัจจัยทางด้านระยะเวลาชำระคืนมีอิทธิพลต่อการชำระคืนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ และจากวิธี marginal effect อธิบายได้ว่า หากผู้ประกอบการมีระยะเวลาชำระคืนเพิ่มขึ้น 1 เดือน จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น 0.70 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ ส่วนปัจจัยอื่นๆ คือ อายุ ประสบการณ์ การศึกษา ฐานะทางสังคม การใช้จ่ายเงิน การแสวงโชค ปริมาณสินเชื่อรวม ร้อยละของวงเงินผ่อนชำระต่อรายได้ ร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อหลักประกัน หลักประกัน และการจัดการ ไม่มีผลกระทบต่อภาระหนี้สินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้กับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่

4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการชำระหนี้สิน

เมื่อนำเอาปัจจัยที่ต้องการศึกษาในแต่ละปัจจัยเข้าทำการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้สินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการชำระหนี้สินเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_1	ค่าความน่าจะเป็น
อายุ (X_1)	-0.7933	0.1263	0.5046

จากตารางพบว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้สินเงินกู้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับการชำระหนี้สินเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_2	ค่าความน่าจะเป็น
ประสบการณ์ (X_2)	-0.3493	0.8839	0.4600

จากตารางพบว่าประสบการณ์ไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้สินเงินกู้

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_3	ค่าความน่าจะเป็น
การศึกษา (X_3)	-0.1693	-0.0310	0.7976

จากตารางพบว่าการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางสังคมกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_4	ค่าความน่าจะเป็น
ฐานะทางสังคม (X_4)	0.0985	-0.1972	0.3281

จากตารางพบว่าฐานะทางสังคมไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายเงินกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_5	ค่าความน่าจะเป็น
การใช้จ่ายเงิน (X_5)	-0.0713	-0.4776*	0.0865

จากตารางพบว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของผู้กู้มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงินกู้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ แสดงโอกาสที่ผู้ประกอบการมีการตัดสินใจผ่านความเห็นชอบจากบุคคลอื่น หรือกรณีอื่นๆ ที่ไม่ใช่การตัดสินใจด้วยตนเอง มีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$

ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงโชคกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_6	ค่าความน่าจะเป็น
การแสวงโชค (X_6)	0.1300	-0.5795*	0.0521

จากตารางพบว่าการแสวงโชคมีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ จึงอธิบายได้ว่าโอกาสที่ผู้ประกอบการไม่ขอรับการลงทุนที่มีความเสี่ยง มีโอกาสไม่ค้างชำระเพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$

ความสัมพันธ์ระหว่างการหาแหล่งเงินทุนในกรณีฉุกเฉินกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_7	ค่าความน่าจะเป็น
การหาแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน (X_7)	0.3186	-0.8170***	0.0095

จากตารางพบว่าการหาแหล่งเงินทุนในกรณีฉุกเฉินเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงินกู้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ จึงอธิบายได้ว่า โอกาสของผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนในกรณีฉุกเฉินได้ จะไม่ค้างชำระหนี้เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.01$

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินเชื่อกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_8	ค่าความน่าจะเป็น
ปริมาณสินเชื่อ (X_8)	-0.7214	0.729E-07***	0.0027

จากตารางพบว่าปริมาณสินเชื่อเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงินกู้ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ อธิบายได้ว่าโอกาสที่ผู้ประกอบการที่มีปริมาณสินเชื่อรวมลดลง จะมีโอกาสไม่ค้างชำระหนี้ค้ำเงินให้กับ บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาเชียงใหม่ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.01$

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการชำระหนี้ค้ำเงินกู้กับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_9	ค่าความน่าจะเป็น
ระยะเวลาการชำระหนี้ค้ำเงิน (X_9)	0.5295	-0.0107	0.1021

จากตารางพบว่าระยะเวลาการชำระหนี้ค้ำเงินกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละของเงินผ่อนชำระต่อรายได้กับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_{10}	ค่าความน่าจะเป็น
ร้อยละของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ (X_{10})	0.4111	0.0101	0.1136

จากตารางพบว่าร้อยละของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงินกู้ของผู้ประกอบการฯ

ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละของภาระหนี้ต่อหลักประกันกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_{11}	ค่าความน่าจะเป็น
ร้อยละภาระหนี้ต่อหลักประกัน (X_{11})	-0.5129	0.0033	0.3858

จากตารางพบว่าร้อยละของภาระหนี้ต่อหลักประกันไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงิน

ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทหลักประกันกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_{12}	ค่าความน่าจะเป็น
ประเภทหลักประกัน (X_{12})	-0.7176	0.583E-07**	0.0155

แสดงว่าประเภทหลักประกันมีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ค้ำเงินกู้ที่ระดับนัยสำคัญ α เท่ากับ 0.05 นั่นคือ ผู้กู้ที่มีหลักประกันเป็นสถานที่ประกอบการ จะมีโอกาสไม่ค้างชำระเงินกู้กับสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกับการชำระหนี้ค้ำเงินกู้

ชื่อตัวแปร	Constant	β_{13}	ค่าความน่าจะเป็น
การจัดการ (X_{13})	-0.1938	-0.7018**	0.0237

จากตารางพบว่าการจัดการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระคืนเงินกู้ ณ ระดับนัยสำคัญ α เท่ากับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ ซึ่งผลการศึกษา อธิบายได้ว่า กิจกรรมที่บริหารในรูปแบบคุณธรรมคา จะมีโอกาสไม่ค้างชำระหนี้

หมายเหตุ : * ณ ที่ระดับนัยสำคัญ α เท่ากับ 0.10

** ณ ที่ระดับนัยสำคัญ α เท่ากับ 0.05

*** ณ ที่ระดับนัยสำคัญ α เท่ากับ 0.01